

व्यास उवाचः—शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि पितृस्तोत्रं महाफलम् । पठनीयं प्रयत्नेन
 तनयेर्भक्तिपूर्वकम् ॥१॥ नमः पित्रे जन्मदात्रे सर्वदेवमयाय च । सुखदाय प्रसन्नाय
 सुप्रीताय महात्माने ॥२॥ सर्वयज्ञ-स्वरूपाय स्वर्गाय परमेष्ठिने । सर्वतीर्थावलोक्याय
 करुणासागराय च ॥३॥ पित्रे तुभ्यं नमो नित्यं सदाराध्यातमाङ्घ्रये । विमलज्ज्ञानदात्रे
 च नमस्तु गुरवे सदा ॥४॥ नमस्तु जीवनाधिक्यदर्शिने सुखहेतवे । नमः सदाशुतोषाय
 शिवरूपाय ते नमः ॥५॥ सदापराधक्षमिणे सुखदाय सुखाय च । दुर्लभं मानुषमिदं येन
 लब्धं इमं वपुः । संभावनीयं धर्मार्थे तस्मै पित्रे नमो नमः ॥६॥ इदं स्तोत्रं पितुः
 पुण्यां यः पठेत् प्रयतो नरः । प्रत्यहं प्रातरुत्थाय पितृश्राद्धदिनेऽपि च ॥७॥
 स्वजन्मदिवसे साक्षात् पितुरग्रे स्थितोऽपि वा । न तस्य दुर्लभं किञ्चित् सार्धं
 जप्यादिवाञ्छितम् ॥८॥ नानापकर्म कृत्वापि यः स्तोत्रं पितरं सुतः । स ध्रुवं
 प्रविधायैवः प्रायश्चित्तं सुखी भवेत् ॥९॥ अकर्मण्यस्तु यः स्तुयात् पितरं सुरभावतः ।
 पितुः प्रीतिकरो नित्यं सर्वकर्माश्रितो भवेत् ॥१०॥